

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

18. detsember 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 437/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 437/02	Kohtuasi C-389/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — Nõukogu otsus, millega antakse luba alustada läbirääkimisi päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva Lissaboni kokkuleppe uuesti läbi vaadatud redaktsiooni üle — ETL artikli 3 lõige 1 — Liidu ainupädevus — Ühine kaubanduspoliitika — ETL artikli 207 lõige 1 — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid)	2
2017/C 437/03	Kohtuasi C-467/15 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Itaalia Vabariik (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abi, mida Itaalia Vabariik andis piimatootjatele — Piimamaksu tagasimaksmisega seotud abikava — Tingimuslik otsus — Otsus, mille Euroopa Liidu Nõukogu tegi ETL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punktid b ja c — Olemasolev abi — Uus abi — Mõisted — Olemasoleva abi muutmine sellist tingimust rikkudes, mis tagab abi kokkusobivuse siseturuga)	3
2017/C 437/04	Liidetud kohtuasjad C-593/15 P ja C-594/15 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Slovaki Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu omavahendid — Otsus 2007/436/EÜ — Liikmesriikide rahaline vastutus — Teatavate imporditollimaksude kaotus — Kohustus maksta Euroopa Komisjonile kaotusele vastav summa — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Euroopa Komisjoni kiri — Mõiste „vaidlustatav akt“)	3

2017/C 437/05	Kohtuasi C-599/15 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Rumeenia <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu omavahendid — Otsus 2007/436/EÜ — Liikmesriikide rahaline vastutus — Teatavate imporditollimaksude kaotus — Kohustus maksta Euroopa Komisjonile kaotusele vastav summa — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Euroopa Komisjoni kiri — Mõiste „vaidlustatav akt“)	4
2017/C 437/06	Kohtuasi C-650/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS <i>versus</i> Kemikaaliamet, Madalmaade Kuningriik, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH) — Artikkel 57 — Väga ohtlikud ained — Määramine — Artikli 2 lõike 8 punkt b — Erand — Artikli 3 punkt 15 — Mõiste „vaheaine“ — Akrüülamiid)	5
2017/C 437/07	Kohtuasi C-687/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu (Tühistamishagi — Euroopa Liidu Nõukogu järeldused Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidu 2015. aasta ülemaailmse raadiosidekonverentsi kohta — ERTL artikli 218 lõige 9 — Ette nähtud õigusliku vormi eiramine — Õigusliku aluse märkimata jätmine)	5
2017/C 437/08	Kohtuasi C-39/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Argenta Spaarbank NV <i>versus</i> Belgische Staat (Eelotsusetaotlus — Juriidilise isiku tulumaks — Direktiiv 90/435/EMÜ — Artikli 1 lõige 2 ja artikli 4 lõige 2 — Eri liikmesriikide ema ja tütarettevõtjad — Ühine maksustamissüsteem — Mahaarvatavus ematettevõtja maksustatavast kasumist — Liikmesriigi normid, mille eesmärk on kaotada tütarettevõtja jaotatud kasumi topeltmaksustamine — Laenuintressi ja dividendide maksmise aluseks oleva osaluse rahastamise vahelise seose olemasolu arvesse võtmata jätmine)	6
2017/C 437/09	Kohtuasi C-90/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The English Bridge Union Limited <i>versus</i> Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Otseselt spordiga seotud teenuste maksust vabastamine — Mõiste „sport“ — Tegevus, mida iseloomustab kehaline osa — Turniiribridž)	7
2017/C 437/10	Kohtuasi C-106/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus – Poola) – menetlus, mille algatamist taotles POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvideerimisel (Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Äriühingu piiriülene ümberkujundamine — Äriühingu põhikirjajärgse asukoha üleviimine teise liikmesriiki tegelikku asukohta muutmata — Äriregistrist kustutamisest keeldumine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt kustutatakse äriühing äriregistrist tingimusel, et äriühing on likvideerimismenetluse tulemusel lõpetatud — Asutamisvabaduse kohaldamisala — Asutamisvabaduse piirang — Võlausaldajate, vähemusosanike ja töötajate huvide kaitse — Kuritarvituste vastane võitlus)	7
2017/C 437/11	Kohtuasi C-195/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Amtsgericht Kehli eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi, milles süüdistatav on I (Eelotsusetaotlus — Transport — Juhiluba — Direktiiv 2006/126/EÜ — Artikli 2 lõige 1 — Juhilubade vastastikune tunnustamine — Mõiste „juhiluba“ — Tunnistus sõidueksami sooritamise kohta (Certificat d’examen du permis de conduire (CEPC)), mis annab selle omanikule enne lõpliku juhiloa väljastamist juhtimisõiguse nimetatud tunnistuse väljastanud liikmesriigi territooriumil — Olukord, kus CEPC omanik juhib mootorsõidukit teises liikmesriigis — CEPC tunnustamise kohustus — CEPC omaniku suhtes kohaldatavad sanktsioonid sõiduki juhtimise eest väljaspool CEPC väljastanud liikmesriigi territooriumi — Proportsionaalsus)	8
2017/C 437/12	Kohtuasi C-201/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri (Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — Üleandmise tähtaeg — Üleandmise tähtaja jooksul täide viimata jätmine — Vastutava liikmesriigi kohustused — Vastutuse üleminek — Vastutava liikmesriigi otsuse vajadus)	9

2017/C 437/13	Kohtuasi C-347/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Bulgarska energiyna borsa AD (BEB) versus Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR) (Eelotsusetaotlus — ERTL artiklid 101 ja 102 — Direktiiv 2009/72/EÜ — Artiklid 9, 10, 13 ja 14 — Määrus (EÜ) nr 714/2009 — Artikkel 3 — Määrus (EL) nr 1227/2011 — Artikli 2 punkt 3 — Määrus (EL) 2015/1222 — Artikli 1 lõige 3 — Sõltumatu põhivõrguettevõtja sertifitseerimine ja määramine — Siseriiklikul territooriumil elektrienergia edastamise litsentse omavate isikute arvu piiramine)	10
2017/C 437/14	Kohtuasi C-407/16: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Aqua Pro“ SIA versus Valsts ieņēmumu dienests (Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Ühenduse tolliseadustik — Artikli 220 lõige 1 ja lõike 2 punkt b — Impordi- või eksporditollimaksu tollivormistussjargne sissenõudmine — Mõiste „imporditollimaksu kohta arvestuskande tegemine“ — Pädeva tolli otsus — Tagasimaksmise või vähendamise taotluse esitamise tähtaeg — Asja Euroopa Komisjonile edastamise kohustus — Tõendid impordiliikmesriigi pädeva asutuse otsuse vaidlustamise korral)	11
2017/C 437/15	Liidetud kohtuasjad C-454/16 P–C-456/16 P ja C-458/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pingestusterase turg — ERTL artikli 101 rikkumine — Trahvid — 2006. aasta suunistes trahvide arvutamise meetodi kohta — Punkt 35 — Maksevõime — Maksevõime puudumise tõttu esitatud uus taotlus trahvisummat vähendada — Rahuldamata jätmist käsitlev kiri — Selle kirja peale esitatud hagi — Vastuvõetavus)	13
2017/C 437/16	Liidetud kohtuasjad C-457/16 P, C-459/16 P–C-461/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pingestusterase turg — ERTL artikli 101 rikkumine — Tütarettevõtjate rikkumiste omistatavus emaaetevõtjale — Ettevõtja mõiste — Tõendid majandusüksuse olemasolu kohta — Eeldus, et emaaetevõtja avaldab tütarettevõtjale tegelikult otsustavat mõju — Ettevõtjate õigusjärglus — Trahvisumma — Maksevõime — Tingimused — Kaitseõiguste tagamine)	13
2017/C 437/17	Kohtuasi C-534/16: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky versus BB construct s. r. o. (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksukohustuslasena registreerimine — Riigisisene õigusnorm, mis kehtestab tagatise andmise nõude — Pettustevastane võitlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Ettevõtlusvabadus — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Ne bis in idem põhimõte — Tagasiulatava jõu puudumise põhimõte)	14
2017/C 437/18	Kohtuasi C-505/17 P: Groupe Léa Nature 18. augustil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 8. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-341/13: RENV: Groupe Léa Nature versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet	15
2017/C 437/19	Kohtuasi C-548/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. septembril 2017 – Finanzamt Goslar versus baumgarten sports & more GmbH	16
2017/C 437/20	Kohtuasi C-552/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. septembril 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH versus Finanzamt München Abteilung Körperschaften	16
2017/C 437/21	Kohtuasi C-558/17 P: OZ 22. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-607/16: OZ versus Euroopa Investeerimispank	17
2017/C 437/22	Kohtuasi C-562/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audencia Nacional (Hispaania) 25. septembril 2017 – Nestrade S.A. versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	19
2017/C 437/23	Kohtuasi C-575/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 28. septembril 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA versus Ministre de l'Action et des Comptes publics	19

2017/C 437/24	Kohtuasi C-590/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 12. oktoobril 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin <i>versus</i> Electricité de France (EDF)	20
2017/C 437/25	Kohtuasi C-595/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 16. oktoobril 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL <i>versus</i> MJA, eBizcuss.com (eBizcuss) pankrotihaldur	21
2017/C 437/26	Kohtuasi C-596/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 16. oktoobril 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS <i>versus</i> Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé	22
2017/C 437/27	Kohtuasi C-600/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Roma (Itaalia) 16. oktoobril 2017 – Pina Cipollone <i>versus</i> Ministero della Giustizia	22
2017/C 437/28	Kohtuasi C-602/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance de Liège (Belgia) 19. oktoobril 2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune <i>versus</i> Belgia riik	23
2017/C 437/29	Kohtuasi C-603/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom 20. oktoobril 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley <i>versus</i> Arcadia Petroleum Limited jt	24

Üldkohus

2017/C 437/30	Kohtuasi T-627/15: Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – Frame <i>versus</i> EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi BIANCALUNA taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk bianca — Menetlusökonomia — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade identsus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	26
2017/C 437/31	Kohtuasi T-628/15: Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – Frame <i>versus</i> EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Biancaluna taotlus – Tagasilükkamine — Varasem siseriiklik kujutismärk bianca — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Kaupade identsus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	26
2017/C 437/32	Kohtuasi T-42/16: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – De Nicola <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Liidu Kohus (Lepinguväline vastutus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Laserravi puudutavad direktiivid — ELi põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõistlik aeg — Õiglase menetluse reeglite järgimata jätmine — Varaline kahju — Mittevarealine kahju — Avaliku Teenistuse Kohtus menetluses olevas kohtuasjas hageja poolt esitatud nõuded — Kohtuasja osaline suunamine Üldkohtule)	27
2017/C 437/33	Kohtuasi T-99/16: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – De Nicola <i>versus</i> Euroopa Liidu Kohus (Lepinguväline vastutus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Psühholoogiline ahistamine — Õiglase menetluse reeglite järgimata jätmine — ELi põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõistlik aeg — Avaliku Teenistuse Kohtu menetluses oleva hagi raames esitatud kahju hüvitamise nõue — Kohtuasja osaline suunamine Üldkohtule)	28

2017/C 437/34	Kohtuasi T-144/16: Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – Mundipharma versus EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi MULTIPHARMA taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk MUNDIPHARMA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	29
2017/C 437/35	Kohtuasi T-754/16: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Oakley versus EUIPO – Xuebo Ye (katkestatud ellipsi kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Katkestatud ellipsi siluetti kujutava EL kujutismärgi registreerimise taotlus — Ellipsit kujutav varasem EL kujutismärk — Suhtelised keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5))	29
2017/C 437/36	Kohtuasi T-776/16: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Isocell versus EUIPO – iCell (iCell) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi iCell taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Isocell, varasem rahvusvaheline sõnamärk Isocell ja varasem rahvusvaheline ning siseriiklik sõnamärk ISOCELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	30
2017/C 437/37	Kohtuasi T-777/16: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Isocell versus EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi iCell. Insulation Technology Made in Sweden taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Isocell, varasem rahvusvaheline sõnamärk Isocell ja varasem rahvusvaheline ning siseriiklik sõnamärk ISOCELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	31
2017/C 437/38	Kohtuasi T-80/17: Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Steiniger versus EUIPO – ista Deutschland (IST) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi IST taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk ISTA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (määruse (EL))	31
2017/C 437/39	Kohtuasi T-623/17: 11. septembril 2017 esitatud hagi – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu	32
2017/C 437/40	Kohtuasi T-657/17: 27. septembril 2017 esitatud hagi – Anabi Blanga versus EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)	33
2017/C 437/41	Kohtuasi T-667/17: 21. septembril 2017 esitatud hagi – Alkarim for Trade and Industry versus nõukogu	33
2017/C 437/42	Kohtuasi T-698/17: 11. oktoobril 2017 esitatud hagi – Man Truck & Bus versus EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	35
2017/C 437/43	Kohtuasi T-703/17: 12. oktoobril 2017 esitatud hagi – Küpros versus EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	35
2017/C 437/44	Kohtuasi T-708/17: 12. oktoobril 2017 esitatud hagi – OPS Újpest versus komisjon	36
2017/C 437/45	Kohtuasi T-709/17: 13. oktoobril 2017 esitatud hagi – M-Sansz versus komisjon	37
2017/C 437/46	Kohtuasi T-710/17: 13. oktoobril 2017 esitatud hagi – Lux-Rehab Non-Profit versus komisjon	38

2017/C 437/47	Kohtuasi T-712/17: 9. oktoobril 2017 esitatud hagi – Ntolas <i>versus</i> EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)	40
2017/C 437/48	Kohtuasi T-713/17: 14. oktoobril 2017 esitatud hagi – Motex <i>versus</i> komisjon	40
2017/C 437/49	Kohtuasi T-714/17: 10. oktoobril 2017 esitatud hagi – Aeris Invest <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	42
2017/C 437/50	Kohtuasi T-97/17: Üldkohtu 25. oktoobri 2017. aasta määrus – Franmax <i>versus</i> EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)	42

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 437/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 424, 11.12.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 412, 4.12.2017

ELT C 402, 27.11.2017

ELT C 392, 20.11.2017

ELT C 382, 13.11.2017

ELT C 374, 6.11.2017

ELT C 369, 30.10.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu(Kohtuasi C-389/15) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Nõukogu otsus, millega antakse luba alustada läbirääkimisi päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva Lissaboni kokkuleppe uuesti läbi vaadatud redaktsiooni üle — ETL artikli 3 lõige 1 — Liidu ainupädevus — Ühine kaubanduspoliitika — ETL artikli 207 lõige 1 — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid)

(2017/C 437/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau, B. Hartmann, A. Lewis ja M. Kocjan)

Hageja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Parlament (esindajad: J. Etienne, A. Neergaard ja R. Passos)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Balta ja F. Florindo Gijón)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Hedvábná, K. Najmanová, M. Smolek ja J. Vláčil), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Techert), Kreeka Vabariik (esindaja: M. Tassopoulou), Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Sampol Pucurull), Prantsuse Vabariik (esindajad: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize, B. Fodda ja D. Segoin), Itaalia Vabariik (esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino), Ungari (esindajad: M. Bóra, Z. Fehér ja G. Koós), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman, M. Gijzen ja B. Koopman), Austria Vabariik (esindaja: C. Pesendorfer), Portugali Vabariik (esindajad: M. Figueiredo, L. Inez Fernandes ja L. Duarte), Slovaki Vabariik (esindaja: M. Kianička), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: C. Brodie ja D. Robertson)

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 7. mai 2015. aasta otsus 8512/15, millega antakse luba alustada läbirääkimisi päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid käsitleva Lissaboni kokkuleppe uuesti läbi vaadatud redaktsiooni üle, osas, mis puudutab Euroopa Liidu pädevusse kuuluvaid küsimusi.
2. Säilitada otsuse 8512/15 toime kuni ajani, mil mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kuut kuud alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest, jõustub ETL artiklitel 207 ja 218 põhinev nõukogu otsus.
3. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

4. Jätta Tšehhi Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi, Kreeka Vabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Ungari, Madalmaade Kuningriigi, Austria Vabariigi, Portugali Vabariigi, Slovaki Vabariigi, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi ning Euroopa Parlamendi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 311, 21.9.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-467/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Abi, mida Itaalia Vabariik andis piimatootjatele — Piimamaksu tagasimaksmisega seotud abikava — Tingimuslik otsus — Otsus, mille Euroopa Liidu Nõukogu tegi ELTL artikli 108 lõike 2 kolmanda lõigu alusel — Määrus (EÜ) nr 659/1999 — Artikli 1 punktid b ja c — Olemasolev abi — Uus abi — Mõisted — Olemasoleva abi muutmine sellist tingimust rikkudes, mis tagab abi kokkusobivuse siseturuga)

(2017/C 437/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja P. Němečková)

Teine menetlusosaline: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistasid S. Fiorentino ja P. Grasso)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 24. juuni 2015. aasta otsuse Itaalia vs. komisjon (T-527/13, EU:T:2015:429) resolutsiooni punktid 1, 2 ja 4.
2. Jätta Euroopa Liidu Üldkohtule kohtuasjas T-527/13 esitatud Itaalia Vabariigi hagi rahuldamata. [parandatud 21. novembri 2017. aasta kohtumäärusega]
3. Jätta Itaalia Vabariigi kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui ka apellatsioonimenetluses tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 406, 7.12.2015.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Slovaki Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Liidetud kohtuasjad C-593/15 P ja C-594/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu omavahendid — Otsus 2007/436/EÜ — Liikmesriikide rahaline vastutus — Teatavate imporditollimaksude kaotus — Kohustus maksta Euroopa Komisjonile kaotusele vastav summa — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Euroopa Komisjoni kiri — Mõiste „vaidlustatav akt“)

(2017/C 437/04)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Apellant: Slovaki Vabariik (esindaja: B. Ricziová)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Caeiros, A. Tokár, G.-D. Balan ja Z. Malúšková)

Apellandi toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil ja T. Müller), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Stranz), Rumeenia (esindajad: R.-H. Radu, M. Chicu ja A. Wellman)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Jätta Slovaki Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi ja Rumeenia kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 27, 25.1.2016.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Rumeenia versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-599/15 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu omavahendid — Otsus 2007/436/EÜ — Liikmesriikide rahaline vastutus — Teatavate imporditollimaksude kaotus — Kohustus maksta Euroopa Komisjonile kaotusele vastav summa — Tühistamishagi — Vastuvõetavus — Euroopa Komisjoni kiri — Mõiste „vaidlustatav akt“)

(2017/C 437/05)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Apellant: Rumeenia (esindajad: R. H. Radu, M. Chicu ja A. Wellman)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: G.-D. Balan, A. Caeiros, A. Tokár ja Z. Malůšková)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vláčil ja T. Müller), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Stranz), Slovaki Vabariik (esindaja: B. Ricziová)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Rumeenia kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi ja Slovaki Vabariigi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS versus Kemikaaliamet, Madalmaade Kuningriik, Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-650/15) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Määrus (EÜ) nr 1907/2006 (REACH) — Artikkel 57 — Väga ohtlikud ained — Määratlemine — Artikli 2 lõike 8 punkt b — Erand — Artikli 3 punkt 15 — Mõiste „vaheaine“ — Akrüülamiid)

(2017/C 437/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (esindajad: advokaadid E. Mullier ja R. Cana, Barrister D. Abrahams)

Teised menetlusosalised: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä ja M. W. Broere, keda abistavad *advocaten* J. Stuyck ja S. Raes), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Bulterman ja B. Koopman), Euroopa Komisjon (esindajad: K. Talabér-Ritz, E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici ja D. Kukovec)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS-i kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Kemikaaliamenti (ECHA) kohtukulud.
3. Jätta Madalmaade Kuningriigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 48, 8.2.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-687/15) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi — Euroopa Liidu Nõukogu järeldused Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidu 2015. aasta ülemaailmse raadiosidekonverentsi kohta — ETL artikli 218 lõige 9 — Ette nähtud õigusliku vormi eiramine — Õigusliku aluse märkimata jätmine)

(2017/C 437/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Nicolae ja F. Erlbacher)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: I. Šulce, J.-P. Hix ja O. Segnana)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, J. Vlácil ja M. Hedvábná), Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja K. Stranz), Prantsuse Vabariik (esindajad: F. Fize, G. De Bergues, B. Fodda ja D. Colas), Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: C. Brodie, M. Holt ja D. Robertson, keda abistas barrister J. Holmes)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Nõukogu järeldused, mis esitati 26. oktoobril 2015 tema 3419. istungil Luxembourgis Rahvusvahelise Telekommunikatsiooni Liidu (ITU) 2015. aasta ülemaailmse raadiosidekonverentsi (WRC-15) kohta.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.
3. Tšehhi Vabariik, Saksamaa Liitvabariik, Prantsuse Vabariik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik kannavad ise enda kohtukulud.

(¹) ELT C 68, 22.2.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Argenta Spaarbank NV versus Belgische Staat

(Kohtuasi C-39/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Juriidilise isiku tulumaks — Direktiiv 90/435/EMÜ — Artikli 1 lõige 2 ja artikli 4 lõige 2 — Eri liikmesriikide ema ja tütarettevõtjad — Ühine maksustamissüsteem — Mahaarvatavus emaettevõtja maksustatavast kasumist — Liikmesriigi normid, mille eesmärk on kaotada tütarettevõtja jaotatud kasumi topeltmaksustamine — Laenuintressi ja dividendide maksmise aluseks oleva osaluse rahastamise vahelise seose olemasolu arvesse võtmata jätmine)

(2017/C 437/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Argenta Spaarbank NV

Kostja: Belgische Staat

Resolutsioon

- 1) Nõukogu 23. juuli 1990. aasta direktiivi 90/435/EMÜ eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta artikli 4 lõikega 2 on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, nagu 10. aprilli 1992. aasta kuningliku dekreediga kooskõlastatud ja 12. juuni 1992. aasta seadusega kinnitatud 1992. aasta tulumaksuseadustiku artikli 198 punkt 10, mille alusel ei ole emaettevõtja maksustatavast kasumist maha arvatavad tema võetud laenult makstud intressid summa ulatuses, mis vastab maksustamisel juba maha arvatavate selliste dividendide summale, mida emaettevõtja saab niisugustelt osalustelt tütarettevõtjate kapitalis, mis on talle kuulunud vähem kui ühe aasta, kuigi need intressid ei ole nende osaluste omandamise rahastamisega seotud.

- 2) Direktiivi 90/435 artikli 1 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba liikmesriigil kohaldada niisugust siseriiklikku normi, nagu 10. aprilli 1992. aasta kuningliku dekreediga kooskõlastatud ja 12. juuni 1992. aasta seadusega kinnitatud 1992. aasta tulumaksuseadustiku artikli 198 punkt 10, kuna see on ulatuslikum pettuste ja kuritarvituste vältimiseks vajalikust.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Upper Tribunali (Tax and Chancery Chamber) eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – The English Bridge Union Limited versus Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Kohtuasi C-90/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Otseselt spordiga seotud teenuste maksust vabastamine — Mõiste „sport“ — Tegevus, mida iseloomustab kehaline osa — Turniiribridž)

(2017/C 437/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: The English Bridge Union Limited

Kostja: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 132 lõike 1 punkti m tuleb tõlgendada nii, et niisugune tegevus nagu turniiribridž, mille puhul kehaline osa on vähetähtis, ei kuulu „spordi“ mõiste alla selle sätte tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus – Poola) – menetlus, mille algatamist taotles POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvideerimisel

(Kohtuasi C-106/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Äriühingu piiriülene ümberkujundamine — Äriühingu põhikirjajärgse asukoha üleviimine teise liikmesriiki tegelikku asukohta muutmata — Äriregistrist kustutamisest keeldumine — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt kustutatakse äriühing äriregistrist tingimusel, et äriühing on likvideerimismenetluse tulemusel lõpetatud — Asutamisvabaduse kohaldamisala — Asutamisvabaduse piirang — Võlausaldajate, vähemusosanike ja töötajate huvide kaitse — Kuritarvituste vastane võitlus)

(2017/C 437/10)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pool

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., likvideerimisel

Resolutsioon

1. ETLT artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et asutamisevabadus on kohaldatav liikmesriigi õiguse alusel asutatud äriühingu põhikirjajärgse asukoha üleviimisele teise liikmesriigi territooriumile, et kujundada see kooskõlas teise liikmesriigi õigusnormides kehtestatud tingimustega ümber äriühinguks, millele on kohaldatav viimase liikmesriigi õigus, ilma et muudetaks äriühingu tegelikku asukohta.
2. ETLT artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt saab liikmesriigi õiguse alusel asutatud äriühingu põhikirjajärgse asukoha teise liikmesriigi territooriumile üle viia, et kujundada see kooskõlas teise liikmesriigi õigusnormides kehtestatud tingimustega ümber äriühinguks, millele on kohaldatav viimase liikmesriigi õigus, tingimused, et esimene äriühing likvideeritakse.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Amtsgericht Kehli eelotsusetaotlus – Saksamaa) – kriminaalasi, milles süüdistatav on I

(Kohtuasi C-195/16)⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Transport — Juhiluba — Direktiiv 2006/126/EÜ — Artikli 2 lõige 1 — Juhilubade vastastikune tunnustamine — Mõiste „juhiluba“ — Tunnistus sõidueksami sooritamise kohta (Certificat d'examen du permis de conduire (CEPC)), mis annab selle omanikule enne lõpliku juhiloa väljastamist juhtimisõiguse nimetatud tunnistuse väljastanud liikmesriigi territooriumil — Olukord, kus CEPC omanik juhib mootorsõidukit teises liikmesriigis — CEPC tunnustamise kohustus — CEPC omaniku suhtes kohaldatavad sanktsioonid sõiduki juhtimise eest väljaspool CEPC väljastanud liikmesriigi territooriumi — Proportsionaalsus)

(2017/C 437/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Kehl

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

I

Menetluses osales: Staatsanwaltschaft Offenburg

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta artikli 2 lõiget 1 ning ETLT artikleid 18, 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt asjaomane liikmesriik võib keelduda tunnustamast teises liikmesriigis väljastatud tunnistust selle omaniku juhtimisõiguse kohta, kui see tunnistus ei vasta selles direktiivis ette nähtud juhiloamudelile nõuetele, isegi juhul, kui nimetatud tunnistuse omanik vastab selles direktiivis juhiloa väljastamisele kehtestatud tingimustele.

2. Direktiivi 2006/126 artikli 2 lõiget 1 ning ELTL artikleid 21, 45, 49 ja 56 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik näeb ette karistuse isikule, kes vastab küll selles direktiivis ette nähtud juhiloa väljastamise tingimustele, kuid juhib mootorsõidukit nimetatud liikmesriigi territooriumil ilma selles direktiivis ette nähtud juhiloamudeli nõuetele vastava juhiloata ning kes niisugust juhiluba ühelt teiselt liikmesriigilt oodates saab oma nimetatud teises liikmesriigis omandatud juhtimisõigust tõendada selle liikmesriigi väljastatud ajutise tunnistusega, tingimusel et see karistus ei ole käsitletavate asjaolude raskusastme seisukohast ebaproportsionaalne. Selles osas on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne võtta I toime pandud rikkumise tõsiduse ja talle määratava karistuse raskuse hindamisel leevendava asjaoluna arvesse seda, et asjaomane isik on juhtimisõiguse omandanud teises liikmesriigis, mida tõendab nimetatud teises liikmesriigis väljastatud tunnistus, mis vahetatakse põhimõtteliselt enne aegumist ja huvitatud isiku taotlusel juhiloa vastu, mis vastab direktiivis 2006/126 ette nähtud juhiloamudeli nõuetele. Asjaomane kohus peab lisaks oma analüüsi käigus uurima, millist tegelikku ohtu kujutab huvitatud isik liiklusohutusele Saksamaa territooriumil.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 25. oktoobri 2017. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus – Austria) – Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

(Kohtuasi C-201/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Artikkel 27 — Õiguskaitsevahendid — Kohtuliku kontrolli ulatus — Artikkel 29 — Üleandmise tähtaeg — Üleandmise tähtaja jooksul täide viimata jätmine — Vastutava liikmesriigi kohustused — Vastutuse üleminek — Vastutava liikmesriigi otsuse vajadus)

(2017/C 437/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Majid Shiri, teise nimega Madzhdi Shiri

Menetluses osales: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 29 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui üleandmist selle määruse artikli 29 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulise tähtaja jooksul ei toimu, läheb vastutus täies ulatuses üle palve esitanud liikmesriigile, ilma et oleks vajalik, et vastutav liikmesriik keelduks asjaomast isikut vastu võtmast või tagasi võtmast.

2. Määruse nr 604/2013 artikli 27 lõiget 1 koostoimes selle määruse põhjendusega 19 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et rahvusvahelise kaitse taotleja peab saama kasutada tõhusat ja kiiret õiguskaitsevahendit, mis võimaldab tal tugineda kõnealuse määruse artikli 29 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kuuekuulise tähtaja möödumisele pärast üleandmisotsuse vastuvõtmist. Sellistes siseriiklikes õigusnormides, nagu on kõne all põhikohtuasjas, rahvusvahelise kaitse taotlejale antud õigus tugineda tema suhtes tehtud üleandmisotsuse peale esitatud kaebuses selle otsuse vastuvõtmisest hilisematele asjaoludele vastab niisugusele kohustusele näha ette tõhus ja kiire õiguskaitsevahend.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Administrativen sad Sofia-grad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Balgarska energiyna borsa AD (BEB) versus Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Kohtuasi C-347/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — ELTL artiklid 101 ja 102 — Direktiiv 2009/72/EÜ — Artiklid 9, 10, 13 ja 14 — Määrus (EÜ) nr 714/2009 — Artikkel 3 — Määrus (EL) nr 1227/2011 — Artikli 2 punkt 3 — Määrus (EL) 2015/1222 — Artikli 1 lõige 3 — Sõltumatu põhivõrguettevõtja sertifitseerimine ja määramine — Siseriiklikul territooriumil elektrienergia edastamise litsentse omavate isikute arvu piiramine)

(2017/C 437/13)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Balgarska energiyna borsa AD (BEB)

Kostja: Komisija za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artiklite 9, 10, 13 ja 14, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 714/2009 võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleles elektrikaubanduses ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1228/2003, artikliga 3, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1227/2011 energia hulgimüügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse kohta artikli 2 punktiga 3 koostoimes selle määruse põhjendusega 3 ning komisjoni 24. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1222, millega kehtestatakse võimsuse jaotamise ja ülekoormuse juhtimise suunised, artikli 1 lõikega 3 ei ole põhikohtuasjas kõne all olevatel asjaoludel vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, millega piiratakse konkreetsel territooriumil elektrienergia edastamise litsentsi omanike arvu.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Aqua Pro“ SIA versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-407/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Ühenduse tolliseadustik — Artikli 220 lõige 1 ja lõike 2 punkt b — Impordi- või eksporditollimaksu tollivormistusjärgne sissenõudmine — Mõiste „imporditollimaksu kohta arvestuskande tegemine“ — Pädeva tolli otsus — Tagasimaksmise või vähendamise taotluse esitamise tähtaeg — Asja Euroopa Komisjonile edastamise kohustus — Tõendid impordiliikmesriigi pädeva asutuse otsuse vaidlustamise korral)

(2017/C 437/14)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: „Aqua Pro“ SIA

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 2700/2000, artikli 217 lõiget 1 ja artikli 220 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tollivormistusjärgse sissenõudmise korral loetakse arvestuskanne asutuse tuvastatud tasumisele kuuluva tollimaksu summa kohta tehtuks hetkel, mil toll märgib selle summa arvestusdokumentidesse või mõnele muule samaväärsele teabekandjale, olenemata sellest, et asutuse otsus arvestuskande tegemise või tollimaksu tasumise kohustuse kindlaksmääramise kohta on halduskorras või kohtus vaidlustatud.
2. Määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b ning artikleid 236, 239 ja 243 tuleb tõlgendada nii, et kui importija vaidlustab halduskorras või kohtus maksuameti otsuse imporditollimaksu summa kohta järelarvestuskande tegemise ja importijalt selle summa sissenõudmise kohta selle määruse, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 243 tähenduses, võib importija sellise arvestuskande tegemisele vastu vaidlemiseks tugineda õiguspärasele ootusele selle määruse, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b alusel olenemata sellest, kas ta on esitanud selle tollimaksu vähendamise või tagasimaksmise taotluse vastavalt sama määruse, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artiklites 236 ja 239 ette nähtud menetlusele.
3. Komisjoni 2. juuli 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 2454/93, millega kehtestatakse rakendussätted määrusele nr 2913/92, mida on muudetud komisjoni 25. juuli 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1335/2003, artikli 869 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kui Euroopa Komisjon ei ole teinud otsust ega algatanud menetlust selle määruse (määrusega nr 1335/2003 muudetud redaktsioonis) artikli 871 lõike 2 tähenduses, siis ei saa toll sellises olukorras, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ise otsustada jätta tasumisele kuuluva tollimaksu kohta järelarvestuskande tegemata, kui ta leiab, et määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b alusel õiguspärasele ootusele tuginemise tingimused on täidetud, ja et toll peab esitama komisjonile toimiku, kui ta leiab, et komisjon on määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, selle sätte tähenduses eksinud, kui põhikohtuasja asjaolud on seotud järeldustega, milleni on jõutud Euroopa Liidu uurimise käigus määruse nr 2454/93, mida on muudetud määrusega nr 1335/2003, artikli 871 lõike 1 teise lõigu tähenduses, või kui põhikohtuasjas kõne all oleva tollimaksu summa on vähemalt 500 000 eurot.

4. Määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) aruandes sisalduv ekspordiriigi tolli ja eksportija käitumist käsitlev teave on osa tõenditest, mida tuleb arvesse võtta selle kindlaks tegemiseks, kas on täidetud need tingimused, mille esinemisel võib importija selle sätte alusel tugineda õiguspärasele ootusele. Kui aga aruanne osutub selles sisalduva teabe alusel ebapiisavaks tõendamaks õiguslikult piisavalt, kas need tingimused on tõepoolest igast aspektist täidetud – seda peab hindama liikmesriigi kohus –, võib toll olla kohustatud esitama selleks täiendavad tõendid, mis ta hangib eldkõige järelkontrolli läbi viies.
5. Määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on hinnata kõigi põhikohtuvaidluse konkreetsete asjaolude ja eeskätt põhikohtuasja poolte poolt sel eesmärgil esitatud tõendite alusel, kas on täidetud tingimused, mille esinemisel importija võib selle sätte alusel tugineda õiguspärasele ootusele. Selle hindamiseks ei ole järelkontrolli käigus saadud teave Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) aruandes sisalduva teabe suhtes esimuslik.
6. Määruse nr 2454/93, mida on muudetud määrusega nr 1335/2003, artiklit 875 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik on Euroopa Komisjoni poolt vastavalt sellele artiklile kindlaks määratud tingimustel seotud hinnangutega, mille viimane on andnud otsuses, mis on tehtud selle määruse (määrusega nr 1335/2003 muudetud redaktsioonis) artikli 873 alusel teise liikmesriigi kohta, juhul kui faktid ja õiguslikud asjaolud on samaväärsed; kas see nii on, peavad hindama liikmesriigi asutused ja kohtud, võttes arvesse eeskätt selles Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) aruandes sisalduvat ekspordija või ekspordiriigi tolli käitumist käsitlevat teavet, mille põhjal võeti vastu kõnealune otsus.
7. Määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b ja määruse nr 2454/93, mida on muudetud määrusega nr 1335/2003, artiklit 875 tuleb tõlgendada nii, et toll võib läbi viia mis tahes järelkontrolli, mida ta peab vajalikuks, ja kasutada kontrolli käigus saadud teavet nii selle kontrollimiseks, kas on täidetud tingimused, mille esinemisel võib importija määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b alusel tugineda õiguspärasele ootusele, kui ka selle väljaselgitamiseks, kas tema menetluses olev juht on faktide ja õiguslike asjaolude poolest määruse nr 2454/93, mida on muudetud määrusega nr 1335/2003, artikli 875 tähenduses samaväärne juhuga, mille kohta Euroopa Komisjon on vastu võtnud tollimaksu kohta arvestuskande tegemata jätmise otsuse vastavalt selle määruse nr 2454/93, mida on muudetud määrusega nr 1335/2003, artiklile 873.
8. Määruse nr 2913/92, mida on muudetud määrusega nr 2700/2000, artikli 220 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et see, et importija importis kauba edasimüügilepingu alusel, ei mõjuta tema võimalust tugineda õiguspärasele ootusele, kusjuures talle kehtivad seejuures samad tingimused, mis importijale, kes on kauba importinud ostes selle otse eksportijalt, see tähendab, et peavad olema täidetud kolm kumulatiivset tingimust. Kõigepealt peab maks olema jäänud sisse nõudmata pädevate asutuste endi eksimuse tõttu, järgmiseks peab see eksimus olema selline, mida heausksel tasumise eest vastutaval isikul ei ole mõistlikult võimalik avastada, ning lõpuks peab viimane olema oma tollideklaratsiooni osas järginud kõiki kehtivaid sätteid. Selleks peab selline importija võtma vajalikud abinõud, et kaitsta end tollivormistusjärgse sissenõudmise riski eest, eeskätt seeläbi, et ta püüab saada edasimüügilepingu poolelt lepingu sõlmimisel või selle järel kogu tõendusmaterjali selle kohta, et asjaomase kauba kohta väljastati päritolusertifikaat „vorm A“ õigesti. Nii ei ole õiguspärast ootust selle sätte tähenduses eeskätt siis, kui kõnealune importija on vaatamata sellele, et päritolusertifikaadi „vorm A“ õigsuses kahtlemiseks on ilmselged põhjused, jätnud küsimata kõnealuselt lepingupoolelt teavet selle sertifikaadi väljaandmise asjaolude kohta, et teha kindlaks, kas tema kahtlused on põhjendatud.

(¹) ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus – Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) versus Euroopa Komisjon

(Liidetud kohtuasjad C-454/16 P–C-456/16 P ja C-458/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pingestusterase turg — ELTL artikli 101 rikkumine — Trahvid — 2006. aasta suunised trahvide arvutamise meetodi kohta — Punkt 35 — Maksevõime — Maksevõime puudumise tõttu esitatud uus taotlus trahvisummat vähendada — Rahuldamata jätmist käsitlev kiri — Selle kirja peale esitatud hagi — Vastuvõetavus)

(2017/C 437/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Global Steel Wire, SA (C-454/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-455/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-456/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-458/16 P) (esindajad: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco ja V. Romero Algarra)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Global Steel Wire SA-lt, Moreda-Riviere Trefilerías SA-lt, Trefilerías Quijano SA-lt ja Trenzas y Cables de Acero PSC SL-lt.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus – Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) versus Euroopa Komisjon

(Liidetud kohtuasjad C-457/16 P, C-459/16 P–C-461/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Määruse (EÜ) nr 1/2003 — Konkurents — Keelatud kokkulepped — Euroopa pingestusterase turg — ELTL artikli 101 rikkumine — Tütarettevõtjate rikkumiste omistatavus ematettevõtjale — Ettevõtja mõiste — Tõendid majandusüksuse olemasolu kohta — Eeldus, et ematettevõtja avaldab tütarettevõtjale tegelikult otsustavat mõju — Ettevõtjate õigusjärglus — Trahvisumma — Maksevõime — Tingimused — Kaitseõiguste tagamine)

(2017/C 437/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Global Steel Wire, SA (C-457/16 P), Trenzas y Cables de Acero PSC SL (C-459/16 P), Trefilerías Quijano SA (C-460/16 P), Moreda-Riviere Trefilerías SA (C-461/16 P) (esindajad: advokaadid: F. González Díaz, A. Tresandi Blanco ja V. Romero Algarra)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre ja C. Urraca Caviedes, keda abistasid advokaadid L. Ortiz Blanco ja A. Lamadrid de Pablo)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Global Steel Wire SA-lt, Trenzasa y Cables de Acero PSC SL-lt, Trefilerías Quijano SA-lt ja Moreda-Riviere Trefilerías SA-lt.

(¹) ELT C 392, 24.10.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. oktoobri 2017. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky versus BB construct s. r. o.

(Kohtuasi C-534/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaksukohustuslasena registreerimine — Riigisisene õigusnorm, mis kehtestab tagatise andmise nõude — Pettustevastane võitlus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Ettevõtlusvabadus — Diskrimineerimiskeelu põhimõte — Ne bis in idem põhimõte — Tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte)

(2017/C 437/17)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Vastustaja: BB construct s. r. o.

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 273 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 16 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus, kui maksuamet nõuab maksukohustuslaselt, mille juhataja oli varem mõne teise sellise juriidilise isiku juhataja või osanik, kes ei täitnud oma kohustusi maksuvaldkonnas, käibemaksukohustuslasena registreerimisel tagatise andmist summas kuni 500 000 eurot, tingimusel et maksukohustuslaselt nõutav tagatis ei lähe kaugemale, kui on artiklis 273 sätestatud eesmärgi saavutamiseks vajalik; selle asjaolu kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
2. Võrdse kohtlemise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui maksuhaldur nõuab uuelts maksukohustuslaselt tema käibemaksukohustuslasena registreerimisel sellise tagatise andmist põhjusel, et tal on seos teise juriidilise isikuga, kellel on maksuvõlg.

(¹) ELT C 22, 23.1.2017.

Groupe Léa Nature 18. augustil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 8. juuni 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-341/13: RENV: Groupe Léa Nature versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

(Kohtuasi C-505/17 P)

(2017/C 437/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Groupe Léa Nature (esindaja: *avocat* E. Baud)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus;
- saata asi tagasi Üldkohtule ja
- mõista kohtukulud välja Debonair'ilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse toetuseks esitab apellant kaks väidet.

Esimese väite kohaselt on, arvestades kaubamärkide segiajamise tõenäosuse hindamist puudutavat väljakujunenud kohtupraktikat, rikutud määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b.

Esimese väite osas heidab apellant Üldkohtule ette:

- asjaomase avalikkuse määratlemiseks vajalike asjakohaste kriteeriumite kohaldamata jätmist;
- tähiste sarnaste joonte õigesti hindamata jätmist;
- kasutamise käigus eristusvõime omandamise hindamiseks asjakohaste nõuete nõuetekohaselt kohaldamata jätmist; ja
- segiajamise tõenäosuse igakülgse hindamise analüüsi nõuetekohaselt läbiviimata jätmist.

Teise väite kohaselt on, arvestades varasema kaubamärgi mainet kahjustavat kasutamist käsitlevat väljakujunenud kohtupraktikat, rikutud määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõiget 5.

Teise väite osas heidab apellant Üldkohtule ette:

- varasema kaubamärgi maine tuvastamiseks vajalike kõigi kriteeriumite kohaldamata jätmist;
- tähiste sarnaste joonte õigesti hindamata jätmist;
- asjaomase avalikkuse poolt tähiste seostamise võimaluse korral kohaselt analüüsimata jätmist; ja
- võimaliku negatiivse mõju, mis kaubamärgitaotlusel võis olla varasema kaubamärgi mainele, nõuetekohaselt hindamata jätmist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. septembril 2017 – Finanzamt Goslar versus baumgarten sports & more GmbH

(Kohtuasi C-548/17)

(2017/C 437/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Finanzamt Goslar

Vastustaja kassatsioonimenetluses: baumgarten sports & more GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas võttes arvesse maksukohustulase ülesannet tegutseda maksukogujana riigikassa huvides, tuleb nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 63 kitsendavalt tõlgendada nii, et teenuse eest saadav tasu peab olema
 - a) sissenõutav või
 - b) vähemalt tingimusteta võlgnetav?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas maksukohustulane peab maksma tema osutatud teenuse eest võlgnetava maksusumma omavahendite arvelt ära juba kaks aastat varem, kui ta saab ise teenuse eest tasu (osaliselt) kätte alles kaks aastat pärast maksustatava teokoosseisu tekkimist?
3. Kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas liikmesriigid võivad nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 lõikega 2 antud pädevust kasutades lähtuda maksusumma korrigeerimisest nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 lõike 1 alusel juba maksu sissenõutavaks muutumise maksustamisperioodil, kui maksukohustulane saab tasu kätte alles kaks aastat pärast maksustatava teokoosseisu tekkimist, sest nõue ei ole veel sissenõutavaks muutunud?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. septembril 2017 – Alpenchalets Resorts GmbH versus Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Kohtuasi C-552/17)

(2017/C 437/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Alpenchalets Resorts GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Eelotsuse küsimused

1. Kas teenuse suhtes, mis seisneb peamiselt puhkusekorteri üürile andmises ja mille puhul tuleb lisateenuseid käsitada üksnes põhiteenusele lisanduva kõrvalteenusena, on Euroopa Kohtu 12. novembri 1992. aasta otsuse Van Ginkel (C-163/91, EU:C:1992:435) alusel kohaldatav nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 306 kohane reisibüroode erikord?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt: Kas kõnealuse teenuse suhtes saab lisaks nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 306 kohasele reisibüroode erikorra kohaldada ka puhkuseks pakutava majutuse puhul kohaldatavat vähendatud maksumäära nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 98 lõike 2 tähenduses koosmõjus III lisa punktiga 12?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

OZ 22. septembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. juuli 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-607/16: OZ versus Euroopa Investeerimispank

(Kohtuasi C-558/17 P)

(2017/C 437/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: OZ (esindaja: avocat B. Maréchal)

Teine menetlusosaline: Euroopa Investeerimispank

Apellandi nõuded

- tervikuna tühistada vaidlustatud kohtuotsus kohtuasjas T-607/16;
- tühistada Euroopa Investeerimispanka (EIP) presidendi Dr. Werner Hoyeri 16. oktoobri 2015. aasta otsus, mis tehti OZ poolt tema ülemuse F suhtes esitatud taotluse alusel algatatud töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse raames, mille viis läbi uurimiskomisjon, ja tühistada uurimiskomisjoni 14. septembri 2015. aasta aruanne seoses OZ esitatud taotlusega, milles jäeti tema kaebus rahuldamata ja lisati asjakohatuid soovitusi;
- hüvitada OZle tekitatud kahju tõttu kantud ravikulud summas (i) 977 eurot praegu (sh käibemaks) ja (ii) hinnanguline summa 5 850 eurot tulevaste ravikulude katteks;
- mõista välja hüvitis OZle tekitatud mittevaralise kahju eest summas 20 000 eurot;
- mõista välja käesoleva menetluse õigusabikulud summas 35 100 eurot (sealhulgas käibemaks);
- mõista EIPlt välja käesolevas apellatsioonimenetluses ja Üldkohtus kantud kohtukulud;
- kohustama EIPd taasavama töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse ja/või EIP presidenti tegema uue otsuse.

Väited ja peamised argumendid

Apellant palub, et Euroopa Kohus tühistaks Üldkohtu 13. juuli 2017. aasta otsuse OZ vs. EIP (T-607/16, ei avaldata, EU: T:2017:495), millega Üldkohus jättis rahuldamata tühistamishagi EIP presidendi 16. oktoobri 2015. aasta otsuse peale, mis tehti OZ poolt F suhtes esitatud taotluse alusel algatatud töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse raames, milles uurimiskomisjon uuris seksuaalse ahistamise väiteid, ja tühistada uurimiskomisjoni 14. septembri 2015. aasta aruanne, mis puudutab OZ poolt 20. mail 2015 esitatud töökohal väärrika kohtlemise taotlust (edaspidi „vaidlusalune otsus ja aruanne“).

Kohtuasi puudutab OZ poolt tema ülemuse F kohta esitatud väiteid seksuaalsest ahistamisest, mis toimus aastatel 2011 kuni 2014 ja ajendas OZ esitama 20. mai 2015. aasta taotlust töökohal väärrika kohtlemise ametliku uurimismenetluse algatamiseks.

Töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluses on uurimiskomisjon koostanud 14. septembri 2014. aasta kuupäeva kandva aruande, mille põhjal EIP president tegi 16. oktoobril 2015 otsuse.

Apellant väidab, et: (i) uurimismenetluses pandi toime hulk menetluseeskirjade eiramisi, sealhulgas rikuti OZ õigust õiglase menetlusele, õigust olla ära kuulatud (nagu on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47); ja (ii) vaidlusalune otsus ja aruanne sisaldavaid erinevaid andmeid, mis lisaks sellele, et need ei ole OZ seksuaalse ahistamise kaebuse menetlemisel asjakohased, puudutavad OZ eraelu ja tuleks seetõttu eemaldada, või on ebaolulised ja ületavad uurimiseseme piire.

Pärast edutuid katseid lahendada vaidlus kokkuleppe teel, sealhulgas Euroopa Investeeringuspanga personalieeskirjade artiklis 41 ette nähtud lepitusmenetluses (mille tulemusetus fikseeriti 22. aprillil 2016), esitas OZ advokaat Benoit Maréchal kaudu Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtule hagi vaidlusaluse otsuse ja aruande tühistamiseks.

Üldkohus jättis 13. juuli 2017. aasta otsusega hagi rahuldamata. Üldkohus asus seisukohale, et EIP ei ole töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluses teinud OZ suhtes õigusvastaseid toiminguid, ning jättis kahju hüvitamise nõude rahuldamata.

OZ tugineb käesolevas apellatsioonkaebuses Euroopa Liidu õiguse rikkumisele Üldkohtu poolt ja väidab, et EIP on vastutav.

- Esimene väide: rikutud on töökohal väärrika kohtlemise uurimismenetluse eeskirju, EIÕK artiklit 6 ja harta artiklit 47: ahistamist puudutava taotluse uurimisel rikuti OZ kaitseõigusi, õigust olla ära kuulatud ja õigust õiglase menetlusele, mis on ette nähtud vastavalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47.
- Teine väide: rikutud on EIÕK artiklit 8 ja harta artiklit 7: uurimisaruandesse ja EIP presidendi otsusesse on lisatud asjakohatuid andmeid ja kommentaare, mistõttu on rikutud OZ õigust eraelu puutumatussele.
- Kolmas väide: kohtuliku arutamise mittevõimaldamine, sest Üldkohus ei tuginenud oma otsuses faktilistele asjaoludele ja õigusnormidele, mis talle olid esitatud.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audencia Nacional (Hispaania) 25. septembril 2017 – Nestrade S. A. versus Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Kohtuasi C-562/17)

(2017/C 437/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audencia Nacional

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nestrade S. A.

Vastustajad: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Eelotsuse küsimused

1. Kas Petroma (kohtuasi C-271/12)⁽¹⁾ kohtupraktikat võib nüansseerida nii, et on lubatud käibemaksu tagastamine, mida taotleb äriühing, kelle asukoht ei ole liidus, vaatamata sellele, et riigi maksuhaldur on juba teinud otsuse, millega keeldutakse maksu tagastamast seetõttu, et äriühing ei vastanud teabenõudele MKR numbri koha, võttes arvesse, et haldusasutusel oli sel ajal kõnealune teave olemas, sest kaebaja oli selle andnud vastates teistele nõuetele?
2. Kui sellele küsimusele vastatakse jaatavalt:

kas võib asuda seisukohale, et Senatexi (kohtuasi C-518/14)⁽²⁾ kohtupraktika tagasiulatuvalt kohaldamine nõuab, et haldusakt, millega keeldutakse nimetatud käibemaksu tagastamast, tuleb tühistada, võttes arvesse, et selle aktiga ainult kinnitati varasemat jõustunud haldusotsust, millega keelduti maksu tagastamast ja mille AEAT tegi järgides muud kui seaduses niisugusel juhul ette nähtud menetlust ja mis lisaks piiras nõude esitaja õigusi, rikkudes tema kaitseõigusi?

⁽¹⁾ Kohtuotsus, 8.5.2013, C-271/12, Petroma Transports jt, EU:C: 2013:297.

⁽²⁾ Kohtuotsus, 15.9.2016, C-518/14, Senatex, EU:C:2016:691.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 28. septembril 2017 – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA versus Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-575/17)

(2017/C 437/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikleid 56 ja 58, nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63 ja 65, tuleb tõlgendada nii, et likviidsuse halvemus, mis on tingitud sellest, et mitteresidentidest kahjumlikele äriühingutele makstavate dividendide suhtes kohaldatakse maksude kinnipidamist, samas kui residentidest kahjumlike äriühingute dividendide maksustatakse alles sellel majandusaastal, millal nad saavad – kui see juhtub – uuesti kasumlikuks, on iseenesest kapitali vaba liikumise piirangule iseloomulik erinev kohtlemine?
2. Kas eelmises küsimuses nimetatud võimalikku kapitali vaba liikumise piirangut võib Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikkel 56 ja 58, nüüd Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63 ja 65, tulenevate nõuete seisukohast pidada põhjendatuks vajadusega tagada maksu sissenõudmise tõhusus [lk 12], sest mitteresidentidest äriühingud ei ole Prantsuse maksuhalduri kontrolli all, või veel vajadusega säilitada maksustamispädevuse jaotus liikmesriikide vahel?
3. Juhul kui vaidlusalune maksude kinnipidamine võib põhimõtteliselt olla kapitali vaba liikumise seisukohast lubatav:
 - kas nende sätetega on vastuolus maksude kinnipidamine dividendidelt, mida maksab residentist äriühing mitteresidentidest teise liikmesriigi kahjumlikule äriühingule, kui viimane lõpetab tegevuse ilma uuesti kasumlikuks saamata, samas kui samas olukorras oleva residentist äriühingu puhul neid dividendide tegelikult ei maksustata?
 - kas neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et kui maksustamiseskirjades käsitletakse dividendide erinevalt selle järgi, kas neid makstakse residentidele või mitteresidentidele, tuleb võrrelda nende kummagi tegelikku maksukoormust nende dividendide puhul, isegi kui kapitali vaba liikumise piirangut, mis tuleneb sellest, et nendes eeskirjades on dividendide saamise kui sellisega otseselt seotud kulude mahaarvamise võimalus välistatud ainult mitteresidentidel, võiks pidada põhjendatuks residentide maksustamisel üldises korras hilisemal majandusaastal ja mitteresidentidele makstavatel dividendidelt maksu kinnipidamisel kohaldatava maksumäära vahega, kui see vahe kompenseerib tasutava maksusumma seisukohast maksubaasi erinevuse?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 12. oktoobril 2017 – Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin versus Electricité de France (EDF)

(Kohtuasi C-590/17)

(2017/C 437/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Henri Pouvin, Marie Dijoux, abielunimi Pouvin

Vastustaja: Electricité de France (EDF)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivis 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes⁽¹⁾ artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et kui äriühing, nagu EDF, annab töötajale kodu soetamise abirahastu raames kinnisvaralaenu, mida on õigus saada ainult äriühingu koosseisulised töötajad, toimib ta teenuseosutajana?

2. Kas eespool nimetatud direktiivi artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et kui äriühing, nagu EDF, annab niisuguse kinnisvaralaenu oma töötaja abikaasale, kes ei ole selle äriühingu koosseisuline töötaja, vaid solidaarne kaaslaenuvõtja, toimib ta teenuseosutajana?
3. Kas eespool nimetatud direktiivi artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et äriühingu, nagu EDF, töötaja, kes on võtnud äriühingult kinnisvaralaenu, toimib tarbijana?
4. Kas eespool nimetatud direktiivi artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et selle töötaja abikaasa, kes sõlmib sama laenulepingu, mitte äriühingu töötaja, vaid solidaarse kaaslaenuvõtja staatuses, toimib tarbijana?

⁽¹⁾ EÜT L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 16. oktoobril 2017 – Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL versus MJA, eBizcuss.com (eBizcuss) pankrotihaldur

(Kohtuasi C-595/17)

(2017/C 437/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Apple Sales International, Apple Inc., Apple retail France EURL

Vastustaja: MJA, eBizcuss.com (eBizcuss) pankrotihaldur

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 44/2001 ⁽¹⁾ artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigi kohtul, kelle poole on pöördunud kahju hüvitamise hagiga, mille turustaja on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 102 alusel oma tarnija vastu esitanud, kohaldada poolte vahel sõlmitud lepingus sisalduvat kohtualluvuse kokkulepet?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas määruse nr 44/2001 artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab liikmesriigi kohtul, kelle poole on pöördunud kahju hüvitamise hagiga, mille turustaja on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 102 alusel oma tarnija vastu esitanud, kohaldada poolte vahel sõlmitud lepingus sisalduvat kohtualluvuse kokkulepet ka juhul, kui selles kokkuleppes ei ole sõnaselgelt viidatud vaidlustele konkurentsioiguse rikkumisest tuleneva vastutuse üle?
3. Kas määruse nr 44/2001 artiklit 23 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriigi kohtul, kelle poole on pöördunud kahju hüvitamise hagiga, mille turustaja on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 102 alusel oma tarnija vastu esitanud, jätta kohaldamata poolte vahel sõlmitud lepingus sisalduvat kohtualluvuse kokkulepet juhul, kui liikmesriigi või Euroopa konkurentsiasutus ei ole tuvastanud ühtegi konkurentsioiguse rikkumist?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 16. oktoobril 2017 – Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS versus Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Kohtuasi C-596/17)

(2017/C 437/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Japan Tobacco International SA, Japan Tobacco International France SAS

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics, Ministre des Solidarités et de la Santé

Eelotsuse küsimused

1. Kas 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL⁽¹⁾ tuleb selle direktiivi artiklites 2, 3 ja 4 sätestatud tubakatoodete mõistetest lähtudes tõlgendada nii, et see direktiiv reguleerib ka pakendatud tubakatoodete hinda?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, kas 21. juuni 2011. aasta direktiivi artiklit 15 tuleb osas, milles on sätestatud tubakatoodete hindade vaba kindlaksmääramise põhimõte, tõlgendada nii, et sellega on keelatud nende toodete hinna 1 000 ühiku või 1 000 grammi kohta kindlaksmääramise reegel, mille tagajärjel on tubakatoodete tootjatel keelatud oma hindu moduleerida lähtudes võimalikest erinevustest nende toodete pakendi maksumuses?

⁽¹⁾ Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/64/EL tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (ELT L 176, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Giudice di pace di Roma (Itaalia) 16. oktoobril 2017 – Pina Cipollone versus Ministero della Giustizia

(Kohtuasi C-600/17)

(2017/C 437/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Giudice di pace di Roma

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Pina Cipollone

Kostja: Ministero della Giustizia

Eelotsuse küsimused

1. Kas hagejast rahukohtu kohtuniku (*giudice di pace*) teenistus on hõlmatud mõistega „tähtajaline töötaja“, mis on ette nähtud direktiivi 2003/88⁽¹⁾ artikli 1 lõigetes 3 ja 7, koosmõjus direktiivile 1999/70⁽²⁾ lisatud raamkokkulepe tähtajalise töö kohta klausliga 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2?

2. Kui vastu esimesele küsimusele on jaatav, kas tavalist kohtunikku (*togato*) võib pidada alaliseks töötajaks, kes on võrreldav tähtajalise töötajaga, nagu rahukohtunik, direktiivile 1999/70 lisatud raamkokkulepe tähtajalise töö kohta klausli 4 tähenduses?
3. Kui vastu teisele küsimusele on jaatav, kas erinevus tavaliste kohtunike tähtajatult teenistusse võtmise menetluse ja seaduses rahukohtu kohtunike tähtajaliselt töölevõtmiseks ette nähtud menetluse vahel on objektiivne põhjus direktiivile 1999/70 lisatud raamkokkulepe tähtajalise töö kohta klausli 1 ja/või punkti 4 tähenduses, mis võib põhjendada seda, et mitte kohaldada Consiglio di Stato (kassatsioonikohus) üldkoja otsusega nr 13721/2017 ja tema 8. aprilli 2017. aasta arvamusega nr 464/2017 loodud kohtupraktikat rahukohtu kohtunikele, nagu see on hagejast töötaja puhul, kellele on tähtajaline tööleping, samu töötingimusi, mida kohaldatakse võrreldavas olukorras olevatele tavalistele kohtunikele, kellel on tähtajatu teenistussuhe, ning seda, et mitte kohaldada raamkokkulepe tähtajalise töö kohta klausli 5 ja seda ülevõtvas siseriiklikus õiguses ette nähtud ennetavaid meetmeid ja karistusi järjestikkuste tähtajatute töölepingute kasutamise korral? Sealjuures tuleb arvesse võtta asjaolu, et Itaalia õiguses, sh konstitutsioonis, puuduvad normid, mis võiksid olla aluseks diskrimineerimisele töötingimustes või absoluutsele keelule muuta rahukohtu kohtunike töösuhte tähtjatuks, ning varasemaid siseriiklikke õigusnorme (seadus nr 217/1974), mis nägid juba ette aukohtunike (*magistrati honorari* ning eelkõige *vice pretori onorari*) töötingimuste võrdsustamise ja nende olukorra stabiliseerimise.
4. Igal juhul, kas sellises olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletav on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 lõikega 2 ja Euroopa Liidu õiguse mõistega „sõltumatu ja erapooletu kohtunik“ on vastuolus see, kui rahukohtu kohtunik – kellel on abstraktne huvi, et vaidlus lahendataks hageja kasuks, kes oma ainsa kutseala raames täidab samu tööülesandeid kui nimetatud rahukohtu kohtunik – astuks Itaalias üldiselt töövaidlusi või tavalisi kohtunikke puudutavaid vaidlusi lahendama pädeva kohtuniku asemele, kuna viimase astme kohus (Corte di Cassazione (kassatsioonikohus), ühendatud kojas, keeldub tagamast viidatud õigusi, mida liidu õigus kaitseb, pannes sellega tavapäraselt pädevale kohtule (Tribunale del lavoro o T.A.R. (töökohus)) kohustuse loobuda oma pädevusest, kui tema poole pöörduetakse, vaatamata sellele, et viidatud õiguse – puhkusetasu maksmine, mida hakis nõutakse – aluseks on Euroopa Liidu õigus, mis on Itaalia õiguse suhtes esimuslik. Juhuks kui Euroopa Kohus tuvastab harta artikli 47 rikkumise, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus täpsustada, milliseid meetmeid peale siseriiklike võib kasutada vältimaks, et liidu esmase õiguse normi rikkumine ei tooks ka siseriiklikus õiguses kaasa absoluutset keeldumist kaitsta põhiõigusi, mis on põhikohtuasjas tagatud liidu õigusega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/004, lk 381).

⁽²⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/003, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance de Liège (Belgia) 19. oktoobril
2017 – Benoît Sauvage, Kristel Lejeune versus Belgia riik**

(Kohtuasi C-602/17)

(2017/C 437/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Liège

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Benoît Sauvage, Kristel Lejeune

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimus

Kas Belgia ja Luksemburgi Suurhertsogiriigi vahel 17. septembril 1970 sõlmitud topeltmaksustamise vältimise lepingu artikli 15 lõige 1, tõlgendatuna nii, et see võimaldab piirata tuluallikariigi maksustamispädevust Luksemburgi tööandja juures töötava Belgia residentist töötaja töötasu suhtes nii, et see piirduv ainult Luksemburgi territooriumil tehtava tööosaga; tõlgendatuna nii, et see võimaldab anda elukohariigile maksustamispädevust töötasu ülejäänud osa suhtes, mida saadakse väljaspool Luksemburgi territooriumi töötamise eest; tõlgendatuna nii, et see nõuab töötaja alalist ja iga päev füüsilist kohalolu tema tööandja registrijärgses asukohas, kuigi ei ole vaidlust selles, et – objektiivsete ja kontrollitavate asjaolude põhjal paindliku kohtuliku hindamise järgi – ta käib seal regulaarselt, ja tõlgendatuna nii, et see nõuab, et kohtud peavad iga päeva kohta hindama, kas ja millise osatähtsusega on töötaja töötanud ühel ja teisel pool, et määrata kindlaks proportsionaalne tööpäevade arv 220 tööpäevast, rikub Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 45, kuna see on maksualane takistus, mis pärsib piiriülest tegevust, ja üldist õiguskindluse üldpõhimõtet, kuna see ei näe ette stabiilset ja kindlustunnet võimaldavat maksuvabastuskorda kogu töötasu jaoks, mida saab Belgia resident töölepingu alusel tööandjalt, kelle tegeliku juhtimiskeskuse registrijärgne asukoht on Luksemburgi Suurhertsogiriigis, ja seab ta ohtu, et tema töötasu maksustatakse täies ulatuses või osaliselt topelt ja talle kohaldatakse ettearvamatu korda, milles puudub igasugune õiguskindlus?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court of the United Kingdom 20. oktoobril 2017 – Peter Bosworth, Colin Hurley versus Arcadia Petroleum Limited jt

(Kohtuasi C-603/17)

(2017/C 437/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Peter Bosworth, Colin Hurley

Vastustajad: Arcadia Petroleum Limited ja teised

Eelotsuse küsimused

1. Milline on õige kriteerium, mille abil teha kindlaks, kas nõue, mille tööandja on esitanud töötaja või endise töötaja (edaspidi „töötaja“) suhtes, kujutab endast töölepinguga „seotud“ küsimust Lugano konventsiooni II jaotise 5. jao (artiklid 18–21) tähenduses?

- (1) Kas selleks, et tööandja esitatud nõue töötaja suhtes kuuluks artiklite 18–21 kohaldamisalasse, piisab sellest, kui tööandja saanuks etteheidetavale käitumisele tugineda ka kui töötaja töölepingu rikkumisele – isegi kui nõue, mille tööandja tegelikult on esitanud, ei tugine selle lepingu rikkumisele ega heida ette lepingu rikkumist ega väida, et lepingu rikkumine on toimunud, vaid tugineb (näiteks) ühele või mitmele erinevale alusele, millele viidatakse asjaolude kokkuvõtte (Statement of Facts and Issues) punktides 26 ja 27?
- (2) Teise võimalusena, kas õige kriteeriumi kohaselt kuulub tööandja poolt töötaja vastu esitatud nõue [Lugano konventsiooni] artiklite 18–21 kohaldamisalasse üksnes juhul, kui kohustus, millele see nõue tegelikult tugineb, sisaldub töölepingus? Kui see on õige kriteerium, siis kas sellest tuleneb, et nõue, mis tugineb üksnes sellise kohustuse rikkumisele, mis tekkis töölepingust sõltumatult (ja kui see on asjakohane, ei ole kohustus, millega töötaja oleks „vabatahtlikult nõustunud“), ei kuulu 5. jao kohaldamisalasse?

- (3) Kui kumbki eespool toodud kriteeriumidest ei ole õige, siis milline on õige kriteerium?

2. Kui äriühing ja füüsiline isik sõlmivad „lepingu“ (Lugano konventsiooni artikli 5 lõike 1 tähenduses), siis millisel määral on vajalik alluvussuhte olemasolu äriühingu ja füüsilise isiku vahel, selleks et selle lepingu puhul oleks tegemist „töölepinguga“ [viidatud konventsiooni] 5. jao tähenduses? Kas selline suhe on olemas juhul, kui füüsilisel isikul on võimalik kindlaks määrata (ja ta ka määrab) tema ja äriühingu vahelise lepingu tingimused ning ta juhib äriühingu igapäevast äritegevust ja oma ülesannete täitmist ning on selles iseseisev, samas kui äriühingu aktsionäri(de) on pädevus lepingu lõpetada?
3. Juhul, kui Lugano konventsiooni II jaotise 5. jagu (artiklid 18–21) on kohaldatav üksnes väidetele, mis ilma 5. jaota kuuluvad artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse, siis milline on õige kriteerium, mille abil teha kindlaks, kas lepinguosaliste vaheline nõue kuulub artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse?
- (1) Kas õige kriteeriumi kohaselt kuulub nõue artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse juhul, kui etteheidetava käitumise suhtes oleks võimalik tugineda lepingurikkumisele, isegi kui nõue, mille tööandja tegelikult on esitanud, ei tugine selle lepingu rikkumisele ega heida lepingu rikkumist ette ega väida, et lepingu rikkumine on toimunud?
- (2) Teise võimalusena, kas õige kriteeriumi kohaselt kuulub nõue artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse üksnes juhul, kui kohustus, millele see nõue tegelikult tugineb, tuleneb lepingust? Kui tegemist on õige kriteeriumiga, siis kas sellest tuleneb, et nõue, mis tugineb üksnes sellise kohustuse rikkumisele, mis tekkis sellest sõltumatult (ja kui see on asjakohane, ei ole kohustus, millega kostja oleks „vabatahtlikult nõustunud“), ei kuulu artikli 5 lõike 1 kohaldamisalasse?
- (3) Kui kumbki eespool toodud kriteeriumidest ei ole õige, siis milline on õige kriteerium?
4. Asjaoludel, kus:
- 1) nii äriühing A kui ka äriühing B kuuluvad samasse kontserni;
- 2) kostja X täidab *de facto* selle kontserni tegevjuhi rolli (nii, nagu P. Bosworth tegi seda Arcadia kontsernis: [Ik 12] asjaolude kokkuvõtte punkt 14); X töötab ühes kontserni äriühingus, äriühingus A (ja on seega äriühingu A töötaja) (nagu P. Bosworth aeg-ajalt oli, nagu on välja toodud asjaolude kokkuvõttes, punkt 15); ega ole liikmesriigi õiguse alusel äriühingu B töötaja;
- 3) äriühing A esitab nõudeid X vastu ja need nõuded kuuluvad artiklite 18–21 kohaldamisalasse ja
- 4) kontserni kuuluv teine äriühing, äriühing B, esitab samuti nõudeid X vastu sarnase käitumise suhtes, mis moodustab nende nõuete aluse, mille äriühing A on esitanud X vastu;
- milline on õige kriteerium, mille abil määratleda, kas äriühingu B väide kuulub 5. jao kohaldamisalasse? Konkreetsemalt:
- (1) Kas vastus sõltub sellest, kas X ja äriühingu B vahel oli „tööleping“ 5. jao tähenduses ja kui, siis milline on õige kriteerium, mille abil teha kindlaks, kas selline leping oli olemas?
- (2) Kas äriühingut B tuleb kohelda X „tööandjana“ Lugano konventsiooni II osa 5. jao tähenduses ja/või kuuluvad äriühingu B nõuded X vastu (eespool punkti 4 lõikes 4) artiklite 18–21 kohaldamisalasse samal viisil nagu äriühingu A nõuded X vastu kuuluvad artiklite 18–21 kohaldamisalasse? Konkreetsemalt:
- (a) Kas äriühingu B nõue kuulub artikli 18 kohaldamisalasse üksnes siis, kui kohustus, millele see tugineb, on kohustus, mis sisaldub äriühingu B ja X vahel sõlmitud töölepingus?
- (b) Teise võimalusena, kas see nõue kuulub artikli 18 kohaldamisalasse, kui nõudes sisalduva etteheidetava käitumise puhul oleks tegemist olnud äriühingu A ja X vahel sõlmitud töölepingus sisalduva kohustuse rikkumisega?
- (3) Kui kumbki eespool toodud kriteeriumidest ei ole õige, siis milline on õige kriteerium?
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – *Frame versus EUIPO – Bianca-Moden (BIANCALUNA)*

(Kohtuasi T-627/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi BIANCALUNA taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk bianca — Menetlusökonoomia — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Kaupade identsus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüid määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2017/C 437/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Itaalia) (esindajad: advokaadid E. Montelione, M. Borghese ja R. Giordano)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Lange)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. augusti 2015. aasta otsuse (asi R 2952/2014-5) peale, mis käsitleb Bianca-Modeni ja Frame'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Frame Srl-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 68, 22.2.2016.

Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – *Frame versus EUIPO – Bianca-Moden (Biancaluna)*

(Kohtuasi T-628/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Biancaluna taotlus – Tagasilükkamine — Varasem siseriiklik kujutismärk bianca — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Kaupade identsus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüid määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2017/C 437/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Frame Srl (San Giuseppe Vesuviano, Itaalia) (esindajad: advokaadid E. Montelione, M. Borghese ja R. Giordano)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Bonne)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Bianca-Moden GmbH & Co. KG (Ochtrup, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Lange)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 7. augusti 2015. aasta otsuse (asi R 2720/2014-5) peale, mis käsitleb Bianca-Modeni ja Frame'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 7. augusti 2015. aasta otsus (asi R 2720/2014-5).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Frame Srl-i kohtukulud.
3. Jätta Bianca-Moden GmbH & Co. KG kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 7, 11.1.2016.

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – De Nicola versus Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Liidu Kohus

(Kohtuasi T-42/16) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Laserravi puudutavad direktiivid — ELi põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõistlik aeg — Õiglase menetluse reeglite järgimata jätmine — Varaline kahju — Mittevaraline kahju — Avaliku Teenistuse Kohtus menetluses olevas kohtuasjas hageja poolt esitatud nõuded — Kohtuasja osaline suunamine Üldkohtule)

(2017/C 437/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindajad: advokaadid L. Isola ja G. Isola, hiljem advokaat G. Ferabecoli)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: E. Rebasti ja M. Veiga) ja Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram, P. Giusta ja L. Tonini Alabiso, hiljem J. Inghelram)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt tekitati seetõttu, et esiteks võttis liidu seadusandja võttis vastu mõningad laserravi puudutavad direktiivid, teiseks olid seoses tema taotlusega hüvitada laserraviga seotud ravikulud toimunud menetlused Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus ja Üldkohtus väidetavalt liiga pika kestusega, kolmandaks ei olnud need menetlused väidetavalt õiglased ning neljandaks sundisid Avaliku Teenistuse Kohus ja Üldkohus teda esitama arvukaid hagsid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista käesoleva kohtuastme, Euroopa Liidu Üldkohtu menetluse ja Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu menetluse kohtukulud välja Carlo De Nicolalt.

⁽¹⁾ ELT C 279, 24.8.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-82/15).

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – De Nicola versus Euroopa Liidu Kohus**(Kohtuasi T-99/16) ⁽¹⁾****(Lepinguväline vastutus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Psühholoogiline ahistamine — Õiglase menetluse reeglite järgimata jätmine — ELi põhiõiguste harta artikkel 47 — Mõistlik aeg — Avaliku Teenistuse Kohtu menetluses oleva hagi raames esitatud kahju hüvitamise nõue — Kohtuasja osaline suunamine Üldkohtule)**

(2017/C 437/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja(d): advokaadid L. Isola ja G. Isola, hiljem advokaat G. Ferabecoli)

Kostja: Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram, P. Giusta ja L. Tonini Alabiso, hiljem J. Inghelram)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt tekitati esiteks seetõttu, et ühelt poolt teda ahistati Euroopa Investeeringuspangas (EIP) psühholoogiliselt ja teiselt poolt ei olnud Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus ja Üldkohtus tema osalusel toimunud menetlused väidetavalt õiglasel, ning teiseks seetõttu, et need menetlused olid väidetavalt liiga pika kestusega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista käesoleva kohtuastme, Euroopa Liidu Üldkohtu menetluse ja Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu menetluse kohtukulud välja Carlo De Nicolalt.

⁽¹⁾ ELT C 414. 14.12.2015 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-100/15).

**Üldkohtu 7. novembri 2017. aasta otsus – Mundipharma versus EUIPO – Multipharma
(MULTIPHARMA)**

(Kohtuasi T-144/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi MULTIPHARMA taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk MUNDIPHARMA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 437/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mundipharma AG (Basel, Šveits) (esindaja: advokaat F. Nielsen)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: advokaat H. Kunz)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Multipharma SA (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid P. Goldenbaum ja I. Rohr)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 22. jaanuari 2016. aasta otsuse (asi R 2950/2014–1) peale, mis käsitleb Mundipharma ja Multipharma vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 22. jaanuari 2016. aasta otsus (asi R 2950/2014-1).
2. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Mundipharma AG kohtukulud, sh Mundipharma poolt EUIPO apellatsioonikoja menetlusega seoses kantud vältimatud kulud.
3. Jätta Multipharma SA kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 191, 30.5.2016.

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Oakley versus EUIPO – Xuebo Ye (katkestatud ellipsi kujutis)

(Kohtuasi T-754/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Katkestatud ellipsi siluetti kujutava EL kujutismärgi registreerimise taotlus — Ellipsit kujutav varasem EL kujutismärk — Suhtelised keeldumispõhjused — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5 (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja lõige 5))

(2017/C 437/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Oakley, Inc. (Foothill Ranch, Kalifornia, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid E. Ochoa Santamaría ja V. Rodríguez Pombo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas: Xuebo Ye (Wenzhou, Hiina)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 31. augusti 2016. aasta otsuse (asi R 2608/2015–4) peale, mis käsitleb Oakley ja Xuebo Ye vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 31. augusti 2016. aasta otsus (asi R 2608/2015–4) osas, milles sellega kinnitati vastulausete osakonna otsust ja lükati vastulause tagasi osas, milles see tugines nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punktis b (nüüd Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punkt b) nimetatud põhjusele.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Isocell versus EUIPO – iCell (iCell.)

(Kohtuasi T-776/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi iCell taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Isocell, varasem rahvusvaheline sõnamärk Isocell ja varasem rahvusvaheline ning siseriiklik sõnamärk ISOCELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2017/C 437/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (esindaja: advokaat C. Thiele)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Schifko)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: iCell AB (Älvdalen, Rootsi) (esindaja: advokaat J. Kroher)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 15. septembri 2016. aasta otsuse (asi R 2496/2015-1) peale, mis käsitleb Isocell-i ja iCell-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Isocell GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Isocell versus EUIPO – iCell (iCell. Insulation Technology Made in Sweden)

(Kohtuasi T-777/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi iCell. Insulation Technology Made in Sweden taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk Isocell, varasem rahvusvaheline sõnamärk Isocell ja varasem rahvusvaheline ning siseriiklik sõnamärk ISOCELL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2017/C 437/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Isocell GmbH (Neumarkt am Wallersee, Austria) (esindaja: advokaat C. Thiele)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Schifko)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: iCell AB (Älvdalen, Rootsi) (esindaja: advokaat J. Kroher)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. juuli 2016. aasta otsuse (asi R 181/2016-1) peale, mis käsitleb Isocel-i ja iCell-i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Isocell GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Üldkohtu 8. novembri 2017. aasta otsus – Steiniger versus EUIPO – ista Deutschland (IST)

(Kohtuasi T-80/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi IST taotlus — Varasem Euroopa Liidu kujutismärk ISTA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Asjaomane avalikkus — Kaupade ja teenuste sarnasus — Tähiste sarnasus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (määruse (EL))

(2017/C 437/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Ingo Steiniger (Nümbrecht, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Schulze Horn)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: V. Mensing ja A. Schifko)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: ista Deutschland (Essen, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Lindenberg)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 1. detsembri 2016. aasta otsuse (asi R 2242/2015-5) peale, mis käsitleb ista Deutschlandi ja I. Steinigeri vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Ingo Steinigerilt.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.17.

11. septembril 2017 esitatud hagi – Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-623/17)

(2017/C 437/39)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Previsión Sanitaria Nacional, PSN, Mutua de Seguros y Reaseguros a Prima Fija (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat: R. Ariño Sánchez)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud akt;
- igal juhul tunnistada kohustust sõlmida teenuste osutamise leping, et viia läbi lõplik hindamine ja hindamine, millele on viidatud määruse nr 806/2014 artikli 20 lõigetes 16–[18], menetluses, milles toimub võistlev konkurents ja milles ei saa osaleda ekspert, kes Banco esialgse hindamise läbi viis; ning tunnistada esialgse akti tagajärjel kahju saanute õigust olla ära kuulatud tagantjärele toimuva hindamise menetluses, lubades neil osaleda terves haldusmenetluses, koos õigusega suuremale vastutasule, mis võidakse tagantjärele toimivas hindamises kinnitada, mille peab tasuma Banco [Banco de Santander] ostjaks osutuv isik või teise võimalusena Ühtne Kriisilahendusnõukogu;
- sõltumata sellest, kuidas teise võimalusena esitatud nõude üle otsustatakse, ja täiendusena esimese võimalusena esitatud nõudele, mõista Ühtselt Kriisilahendusnõukogult välja 276 201,42 eurot, millele lisanduvad intressid alates selle hagi esitamisest.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjades T-478/17, Mutualidad de la Abogacía ja Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno ja SFL vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu; T-483/17, García Suárez jt vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu; T-484/17, Fidesban jt vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu; T-497/17, Sánchez del Valle ja Calatrava Real State 2015 vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu ning T-498/17, Pablo Alvarez de Linera Granda vs. komisjon ja Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

27. septembril 2017 esitatud hagi – Anabi Blanga versus EUIPO – Polo/Lauren (HPC POLO)**(Kohtuasi T-657/17)**

(2017/C 437/40)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Gidon Anabi Blanga (Mexico, Mehhiko) (esindaja: advokaat Sanmartín Sanmartín)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: The Polo/Lauren Company LP (New York, New York, Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELI sõnamärk „HPC POLO“– registreerimistaotlus nr 13 531 462

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. juuni 2017. aasta otsus asjas R 2368/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

21. septembril 2017 esitatud hagi – Alkarim for Trade and Industry versus nõukogu**(Kohtuasi T-667/17)**

(2017/C 437/41)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Süüria) (esindajad: advokaadid J.-P. Buyle ja L. Cloquet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas 10. juuli 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/1245, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid;
- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 10. juuli 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1241, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias;
- mõista kõik kohtukulud, sealhulgas hageja kulud, välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et asjaolude hindamisel on tehtud ilmne viga, kuna komisjon ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et hageja oleks rahvusvaheliselt tunnustatud Süüria konglomeraat.

Hageja sõnul sisaldab see täiesti ekslik väide nõukogu seisukohas mitut sisulist ebatäpsust.

Lisaks suudab hageja enda hinnangul tõendada, et ta ei ole suurettevõtja, vaid vastab määratlusele „väike või keskmise suurusega ettevõtja“ Euroopa Liidu õiguse tähenduses ja tal ei ole rahvusvahelist renomeedi.

Ta leiab veel, et nõukogu ei ole arvesse võtnud ei 6. aprilli 2017. aasta kohtuotsust Alkarim for Trade and Industry vs. nõukogu (T-35/15, ei avaldata, EU:T:2017:262) ega 11. mai 2017. aasta kohtuotsust Abdulkarim vs. nõukogu (T-304/15, ei avaldata, EU:T:2017:327), milles Üldkohus tühistas vastavalt hageja ja Wael Abdulkarimi vastu suunatud sanktsioonid põhjusel, et nõukogu oli teinud ilmseid hindamisvigu.

2. Teine väide, et on rikutud üldist proportsionaalsuse põhimõtet, kuna:

- vaidlustatud meetmete tõttu lõpeb hageja rahvusvaheline kaubandus, sest suurem osa tema tegevusest on Euroopa tarnijate ja klientidega;
- vaidlustatud meetmete tõttu muutuvad mitu sõlmitud ja kehtivat lepingut kehtetuks, mille tagajärjel tekib täiesti põhjendamatult hageja lepinguline ja lepinguväline vastutus oma klientide ja lepingupartnerite ees. Hageja hinnangul on selline sanktsioon täiesti ebaproportsionaalne.

3. Kolmas väide, et on ebaproportsionaalselt riivatud omandiõigust ja õigust tegeleda kutsetegevusega, kuna kehtestatud sanktsioonidega kahjustab nõukogu vältimatult hageja omandiõigust ja tema õigust tegeleda oma majandustegevusega, ning seetõttu on rikutud Euroopa Inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni esimest lisaprotokollit. Hageja leiab, et tal ei tohi takistada oma vara vabalt kasutada ja tegutsemisvabadust teostada, mistõttu tuleks vaidlustatud meetmed hagejat puudutavas osas tühistada.

4. Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu, kuna nõukogu võetud meede või meetmed ei mõjutada vähimalgi määral Süüria režiimi ja hageja on alati olnud võimulolijatest sõltumatu. Hageja leiab niisiis, et nõukogu kehtestatud sanktsioonidel ei ole mingisugust põhjendust ega tõendit ning nende eesmärk ei puuduta Süüria režiimi, vaid ainult hagejat ja seda talle teadmata põhjustel.

5. Viies väide, et on rikutud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artikli 296 teist lõiku. Hageja väidab sellega seoses, et nõukogu põhjendus seoses vaidlustatud meetmetega on elliptiline ning ei viita ühelegi konkreetsele asjassepuutuvale tõendile, mis võimaldaks kindlaks teha, miks teda peetakse „rahvusvaheliselt tunnustatud Süüria konglomeraa[diks], mis on seotud Wael Abdulkarimiga, kes on kaetud loetellu Süürias tegutseva suurärimehena“.

11. oktoobril 2017 esitatud hagi – Man Truck & Bus versus EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Kohtuasi T-698/17)

(2017/C 437/42)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Man Truck & Bus AG (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Röhl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Korea)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „MANDO“ – registreerimistaotlus nr 11 276 144

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 13. juuli 2017. aasta otsus asjas R 1919/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

12. oktoobril 2017 esitatud hagi – Küpros versus EUIPO – Papouis Dairies (Papouis Halloumi)

(Kohtuasi T-703/17)

(2017/C 437/43)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Küprose Vabariik (esindajad: *solicitor* V. Marsland, S. Malynicz, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Papouis Dairies LTD (Nikosia, Küpros)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „Papouis Halloumi“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 11 176 344

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 3. augusti 2017. aasta otsus asjas R 2924/2014-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- jätta EUIPO ja teise menetluspoole kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

12. oktoobril 2017 esitatud hagi – OPS Újpest versus komisjon

(Kohtuasi T-708/17)

(2017/C 437/44)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: OPS Újpesti Csökkentmunkaképességűek Ipari és Kereskedelmi Kft. (Budapest, Ungari) (esindaja: advokaat L. Szabó)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada esiteks, et komisjoni 10. juuli 2011. aasta otsuses SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungari – „Diskriminatív szabályozás miatt vélelmezett jogszerűtlen támogatás a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatban“ ning 25. jaanuari 2017. aasta otsuses SA.45498 (FC/2016) – „Az OPS Újpest-lift Kft. panasza a 2006 és 2012 között megváltozott munkaképességű munkavállalókat alkalmazó vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban“ (edaspidi „vaidlustatud otsused“) ei ole riigiabi kokkusobimatuks tunnistamine toimunud ELTL artikli 107 lõike 1 alusel;
- teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsuseid ei saa kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) menetluses olevas kohtuasjas nr 28. P. 21.072/2016. (hiljem 28. P. 21.143/2017.) kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, mistõttu hageja ei ole vahetult ja isiklikult puudutatud, kuna tema kahju hüvitamise nõue põhineb ELTL artikli 107 lõikel 1, mitte ELTL artikli 107 lõikel 3;
- juhul kui vaidlustatud otsused on kvalifitseeritavad ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisel põhinevas kahju hüvitamise vaidluses hageja suhtes kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, siis tuvastada, et vaidlustatud otsused on tühised, kuna Ungari haldusorganite poolt antud riigiabi on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et

- kuna vaidlustatud otsuste, milles tunnistatakse riigiabi kokkusobimatuks, õiguslik alus ei ole ELTL artikli 107 lõige 1, seetõttu ei saa neid kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks..

2. Teine väide, et

- kuna komisjon tunnistas vaidlustatud otsustes riigiabi kokkusobimatuks mitte hageja viidatud ELTL artikli 107 lõike 1, vaid ELTL artikli 107 lõike 3 alusel, siis need otsused ei ole kahju hüvitamise vaidluses Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) nõuete õiguslike alustena asjassepuutuvad ning neid ei saa hageja suhtes kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

3. Kolmas väide, et

- hageja arvates on vaidlustatud otsused tühised, kuna Ungari haldusorganid on andnud sellist õigusvastast riigiabi, mis on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1 ja millest oleks ELTL artikli 108 lõike 3 alusel tulnud teatada komisjonile. Hageja väide, et riigiabi on õigusvastane, põhineb komisjoni teatisel [ELTL artikli 107] lõikes 1 nimetatud riigiabi mõiste kohta ⁽¹⁾ ning komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrusel (EÜ) nr 800/2008, millega teatavat liiki abi tunnistatakse [ELTL artikli 107] ja [ELTL artikli 108] kohaldamisel ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) kohaldamisel ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 262, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 214, lk 3.

13. oktoobril 2017 esitatud hagi – M-Sansz versus komisjon

(Kohtuasi T-709/17)

(2017/C 437/45)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: M-Sansz Kereskedelmi, Termelő és Szolgáltató Kft (Pécs, Ungari) (esindaja: L. Szabó)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada esiteks, et komisjoni 10. juuli 2011. aasta otsuses SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungari – „Diskriminatív szabályozás miatt vélemezett jogszerűtlen támogatás a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatban“ ning 25. jaanuari 2017. aasta otsuses SA.45498 (FC/2016) – „Az OPS Újpest-lift Kft. panasza a 2006 és 2012 között megváltozott munkaképességű munkavállalókat alkalmazó vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban“ (edaspidi „vaidlustatud otsused“) ei ole riigiabi kokkusobimatuks tunnistamine toimunud ELTL artikli 107 lõike 1 alusel;

- teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsuseid ei saa kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) menetluses olevas kohtuasjas nr 23. P. 25.843/2016 kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, mistõttu hageja ei ole vahetult ja isiklikult puudutatud, kuna tema kahju hüvitamise nõue põhineb ELTL artikli 107 lõikel 1, mitte ELTL artikli 107 lõikel 3;
- juhul kui vaidlustatud otsused on kvalifitseeritavad ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisel põhinevas kahju hüvitamise vaidluses hageja suhtes kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, siis tuvastada, et vaidlustatud otsused on tühised, kuna Ungari haldusorganite poolt antud riigiabi on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et

- kuna vaidlustatud otsuste, milles tunnistatakse riigiabi kokkusobimatuks, õiguslik alus ei ole ELTL artikli 107 lõige 1, seetõttu ei saa neid kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

2. Teine väide, et

- kuna komisjon tunnistas vaidlustatud otsustes riigiabi kokkusobimatuks mitte hageja viidatud ELTL artikli 107 lõike 1, vaid ELTL artikli 107 lõike 3 alusel, siis need otsused ei ole kahju hüvitamise vaidluses Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) nõuete õiguslike alustena asjassepuutuvad ning neid ei saa hageja suhtes kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

3. Kolmas väide, et

- hageja arvates on vaidlustatud otsused tühised, kuna Ungari haldusorganid on andnud sellist õigusvastast riigiabi, mis on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1 ja millest oleks ELTL artikli 108 lõike 3 alusel tulnud teatada komisjonile. Hageja väide, et riigiabi on õigusvastane, põhineb komisjoni teatisel [ELTL artikli 107] lõikes 1 nimetatud riigiabi mõiste kohta⁽¹⁾ ning komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrusel (EÜ) nr 800/2008, millega teatavat liiki abi tunnistatakse [ELTL artikli 107] ja [ELTL artikli 108] kohaldamisel ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) kohaldamisel⁽²⁾.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 262, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 214, lk 3.

13. oktoobril 2017 esitatud hagi – Lux-Rehab Non-Profit versus komisjon

(Kohtuasi T-710/17)

(2017/C 437/46)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: LUX-REHAB Foglalkoztató Non-Profit Kft (Szombathely, Ungari) (esindaja: ügyvéd L. Szabó)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada esiteks, et komisjoni 10. juuli 2011. aasta otsuses SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungari – „Diszkriminatív szabályozás miatt vélelmezett jogszerűtlen támogatás a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatban“ ning 25. jaanuari 2017. aasta otsuses SA.45498 (FC/2016) – „Az OPS Újpest-lift Kft. panasza a 2006 és 2012 között megváltozott munkaképességű munkavállalókat alkalmazó vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban“ (edaspidi „vaidlustatud otsused“) ei ole riigiabi kokkusobimatuks tunnistamine toimunud ELTL artikli 107 lõike 1 alusel;
- teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsuseid ei saa kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) menetluses olevas kohtuasjas nr 66. P. 22.195/2017 kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, mistõttu hageja ei ole vahetult ja isiklikult puudutatud, kuna tema kahju hüvitamise nõue põhineb ELTL artikli 107 lõikel 1, mitte ELTL artikli 107 lõikel 3;
- juhul kui vaidlustatud otsused on kvalifitseeritavad ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisel põhinevas kahju hüvitamise vaidluses hageja suhtes kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, siis tuvastada, et vaidlustatud otsused on tühised, kuna Ungari haldusorganite poolt antud riigiabi on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et

- kuna vaidlustatud otsuste, milles tunnistatakse riigiabi kokkusobimatuks, õiguslik alus ei ole ELTL artikli 107 lõige 1, seetõttu ei saa neid kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

2. Teine väide, et

- kuna komisjon tunnistas vaidlustatud otsustes riigiabi kokkusobimatuks mitte hageja viidatud ELTL artikli 107 lõike 1, vaid ELTL artikli 107 lõike 3 alusel, siis need otsused ei ole kahju hüvitamise vaidluses Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) nõuete õiguslike alustena asjassepuutuvad ning neid ei saa hageja suhtes kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

3. Kolmas väide, et

- hageja arvates on vaidlustatud otsused tühised, kuna Ungari haldusorganid on andnud sellist õigusvastast riigiabi, mis on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1 ja millest oleks ELTL artikli 108 lõike 3 alusel tulnud teatada komisjonile. Hageja väide, et riigiabi on õigusvastane, põhineb komisjoni teatisel [ELTL artikli 107] lõikes 1 nimetatud riigiabi mõiste kohta⁽¹⁾ ning komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrusel (EÜ) nr 800/2008, millega teatavat liiki abi tunnistatakse [ELTL artikli 107] ja [ELTL artikli 108] kohaldamisel ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) kohaldamisel⁽²⁾.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 262, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 214, lk 3.

9. oktoobril 2017 esitatud hagi – Ntolas versus EUIPO – General Nutrition Investment (GN Laboratories)

(Kohtuasi T-712/17)

(2017/C 437/47)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Christos Ntolas (Wuppertal, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Renger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: General Nutrition Investment Co. (Delaware, Arizona, Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „GN Laboratories“ – registreerimistaotlus nr 11 223 559

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. juuli 2017. aasta otsus asjas R 2358/2016-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata ELi kaubamärgi nr 011223559 registreerimise suhtes esitatud vastulause tagasi;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

14. oktoobril 2017 esitatud hagi – Motex versus komisjon

(Kohtuasi T-713/17)

(2017/C 437/48)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: MOTEX Ipari és Szolgáltató Rehabilitációs Kft. (Esztergom-Kertváros, Ungari) (esindaja: ügyvéd L. Szabó)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada esiteks, et komisjoni 10. juuli 2011. aasta otsuses SA. 29432 – CP 290/2009 – Ungari – „Diszkriminatív szabályozás miatt vélelmezett jogszerűtlen támogatás a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatban“ ning 25. jaanuari 2017. aasta otsuses SA.45498 (FC/2016) – „Az OPS Újpest-lift Kft. panasza a 2006 és 2012 között megváltozott munkaképességű munkavállalókat alkalmazó vállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatban“ (edaspidi „vaidlustatud otsused“) ei ole riigiabi kokkusobimatuks tunnistamine toimunud ELTL artikli 107 lõike 1 alusel;
- teise võimalusena tuvastada, et vaidlustatud otsuseid ei saa kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) menetluses olevas kohtuasjas nr 66. P. 22.195/2017 kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, mistõttu hageja ei ole vahetult ja isiklikult puudutatud, kuna tema kahju hüvitamise nõue põhineb ELTL artikli 107 lõikel 1, mitte ELTL artikli 107 lõikel 3;
- juhul kui vaidlustatud otsused on kvalifitseeritavad ELTL artikli 107 lõike 1 rikkumisel põhinevas kahju hüvitamise vaidluses hageja suhtes kohustuslikult siduvateks õigusaktideks, siis tuvastada, et vaidlustatud otsused on tühised, kuna Ungari haldusorganite poolt antud riigiabi on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et

- kuna vaidlustatud otsuste, milles tunnistatakse riigiabi kokkusobimatuks, õiguslik alus ei ole ELTL artikli 107 lõige 1, seetõttu ei saa neid kahju hüvitamise vaidluses hageja ja Emberi Erőforrások Minisztériuma (Ungari tööministeerium) vahel Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

2. Teine väide, et

- kuna komisjon tunnistas vaidlustatud otsustes riigiabi kokkusobimatuks mitte hageja viidatud ELTL artikli 107 lõike 1, vaid ELTL artikli 107 lõike 3 alusel, siis need otsused ei ole kahju hüvitamise vaidluses Fővárosi Törvényszékis (Budapesti esimese astme kohus, Ungari) nõuete õiguslike alustena asjassepuutuvad ning neid ei saa hageja suhtes kvalifitseerida kohustuslikult siduvateks õigusaktideks.

3. Kolmas väide, et

- hageja arvates on vaidlustatud otsused tühised, kuna Ungari haldusorganid on andnud sellist õigusvastast riigiabi, mis on vastuolus ELTL artikli 107 lõikega 1 ja millest oleks ELTL artikli 108 lõike 3 alusel tulnud teatada komisjonile. Hageja väide, et riigiabi on õigusvastane, põhineb komisjoni teatisel [ELTL artikli 107] lõikes 1 nimetatud riigiabi mõiste kohta⁽¹⁾ ning komisjoni 6. augusti 2008. aasta määrusel (EÜ) nr 800/2008, millega teatavat liiki abi tunnistatakse [ELTL artikli 107] ja [ELTL artikli 108] kohaldamisel ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) kohaldamisel⁽²⁾.

⁽¹⁾ ELT 2016, C 262, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2008, L 214, lk 3.

10. oktoobril 2017 esitatud hagi – Aeris Invest versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**(Kohtuasi T-714/17)**

(2017/C 437/49)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset ja A. Sellés Marco)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu lepinguvälist vastutust ja kohustada viimast hüvitama kahju, mis tekkis hagejale kõigist Ühtse Kriisilahendusnõukogu tegudest ja tegemata jätmistest, mis võtsid hagejalt BANCO POPULAR ESPAÑOL, S.A võlakirjad ja väärtpaberid, mis talle kuulusid;
- mõista Ühtselt Kriisilahendusnõukogult hagejale välja tekkinud kahju hüvitamiseks („sissenõutav summa“):
 - esimese võimalusena maksta tagasi 113 022 558,44 eurot Banco Populari aktsiatesse tehtud investeeringu alusel;
 - teise võimalusena 93,74 miljonit eurot või
 - kolmanda võimalusena 54,29 miljonit eurot.
- nõustuda suurendama sissenõutavat summat tasandusintressi võra alates 7. juunist 2017 kuni käesolevat asja lahendava kohtuotsuse kuulutamiseni;
- nõustuda suurendama sissenõutavat summat viivise võrra, mida arvestatakse alates käesolevas asjas kohtuotsuse kuulutamisest kuni sissenõutava summa tervikuna maksmiseni, EKP poolt peamiste refinantseerimistingute puhul aluseks võetavas intressimääras, millele lisandub kaks protsendipunkti;
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis on esitatud kohtuasjas T-659/17, Vallina Fonseca vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu.

Üldkohtu 25. oktoobri 2017. aasta määrus – Franmax versus EUIPO – R. Seelig & Hille (her-bea)**(Kohtuasi T-97/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 437/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET